

★ ★ ★ ★ ★

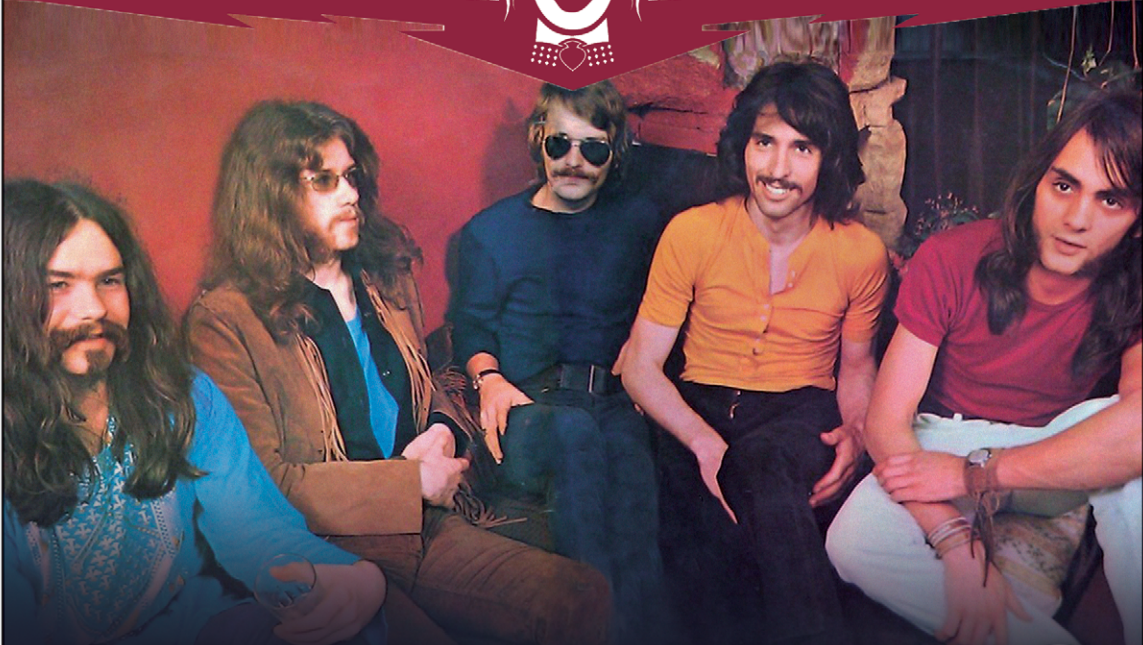
UITGEVERIJ VERBUM

NEDER

PRESENTEERT

★ ★ ★ ★ ★

ROCKKLASSIEKERS

LIVIN' BLUES

Geschreven door Loek Dekker

||| **BLUESROCK MET INTERNATIONALE ALLURE** |||

★ ★ ★ ★ ★

WWW.ROCKKLASSIEKERS.NL

LIVIN' BLUES

BLUESROCK MET INTERNATIONALE ALLURE

LOEK DEKKER

INHOUDSOPGAVE

PROLOOG:	'WANG DANG DOODLE': EEN TOP 10-HIT IN JANUARI 1971	6
HOOFDSTUK 1	LIVIN' BLUES EN INDISCRIMINATION (1966-1967)	12
HOOFDSTUK 2	'MURPHY MCCOY' EN PETER GREEN'S FLEETWOOD MAC (1967-1968)	24
ENTR'ACTE:	'DOOR HOWLIN' WOLF WIST IK WAT VOOR MUZIEK IK WILDE GAAN SPELEN' DE BLUES ALS INSPIRATIEBRON VOOR TED OBERG	34
HOOFDSTUK 3	'HELL'S SESSION' PAST IN DE MUZIKALE TIJDSGEEST EN IS DE EERSTE STAP NAAR SUCCES (1969)	46
ENTR'ACTE:	'IK BEN EEN OUDE BLUESVOGEL' FRANÇOISE HENRIËTTE OBERG (1920-2012)	58
HOOFDSTUK 4	'WANG DANG DOODLE' ZORGT VOOR DE DOORBRAAK (1970-1971)	74
HOOFDSTUK 5	MET 'BAMBOOZLE' AAN DE TOP (1971-1972)	92
HOOFDSTUK 6	'ROCKING AT THE TWEED MILL' MET MIKE VERNON (1972-1973)	112
HOOFDSTUK 7	'RAM JAM JOSEY' EN HET EINDE (1973-1974)	128
HOOFDSTUK 8	'LIVE '75': LIVIN' BLUES HERRIJST ALS EEN FENIX UIT ZIJN AS (1974-1976)	144
HOOFDSTUK 9	'BLUE BREEZE' EN REÛNIES (1976-1981)	168
HOOFDSTUK 10	OBERG EN LIVIN' BLUES EXPERIENCE (1981-2016)	184
EPILOOG:	LIVIN' BLUES, EEN NEDERLANDSE BLUESROCKGROEP VAN BETEKENIS	202
FORMATIES		206
DISCOGRAFIE		209
BRONNEN EN LITERATUUR		217

Eerder verschenen in de reeks Rock Klassiekers:

Kayak
Focus
Elvis Presley
The Beach Boys
Deep Purple
The Motions
Pink Floyd
David Bowie

www.rockklassiekers.nl

Uitgeverij Verbum heeft getracht alle rechthebbenden van beeldmateriaal te achterhalen. Zij die desondanks menen rechten te kunnen doen gelden, kunnen zich tot de uitgever wenden.

© 2016 Uitgeverij Verbum en Loek Dekker
Omslagontwerp: Loudmouth te Utrecht
Binnenwerk: Loudmouth en Thijs Gorter
Redactie: Chris van Oostrom

ISBN: 9789074274821

Livin' Blues in april 1967. Van links naar rechts: Ted Oberg, Niek Dijkhuis, Djörn Pool en Ruud Fransen.

PROLOOG

'WANG DANG DOODLE': EEN TOP 10-HIT IN JANUARI 1971

De leden van de rockgroep Livin' Blues staan op 2 januari 1971 in de vroege morgen te blauwbekken bij het nog gesloten restaurant De Tafelberg op de heide bij Blaricum in het Gooi. Het is zo'n drie graden Celsius onder nul en overall ligt sneeuw. Mevrouw Oberg, de manager van de groep, heeft er voor gezorgd dat haar jongens die dag vroeg met de 'bandbus' uit Den Haag zijn vertrokken. Een cameraploeg is ook aanwezig. Gehuurd door de AVRO, want het populaire televisie-programma *TopPop* van deze omroep heeft een filmpje van de groep nodig. Voor het eerst sinds de oprichting van de band eind 1966 heeft Livin' Blues een hitsingle. Ze zijn meer een LP-groep en worden al veel gevraagd voor optredens, maar een hit betekent erkenning, status en ook hogere gages. Daarom laten ze zich door de regisseur gewillig het hoge bordes van het restaurant opsturen. Het drumstel van Dick Beekman wordt bovenaan opgebouwd. Enige treden lager stellen bassist Ruud van Buuren en gitarist Ted Oberg zich op. Ted heeft zijn oude Stratocaster meegenomen en zijn dure Gibson Les Paul-gitaar thuisgelaten, want blootstelling aan kou is uitermate slecht voor zo'n instrument. De wissel van de gitaar maakt toch niet uit voor het geluid, want er wordt geplaybackt. Dat is gebruikelijk voor *TopPop*. Nog wat lager staan John Lagrand met zijn mondharmonica en zanger Nicko Christiansen. Een aantrekkelijke danseres neemt links van drummer Dick Beekman plaats. Ondanks de drie graden onder nul en de koude wind, moeten de jassen uit. De geluidsband wordt gestart. De harde gitaarriff van Ted schalt over de stille heide, begeleid door drums en bas. Nicko valt met rauwe stem in na 20 seconden:

Tell Automatic Slim, tell Teddy Rainy Face
Tell Beerdrinkin' Gerry, tell fast talkin' Fanny
We gonna have a ball, right down to that union hall
We gonna romp and stomp till midnight
We gonna fuss and fight till daylight
We gonna pitch a wang dang doodle all night long

Dan klinkt ook de felle mondharmonica van John. Het is duidelijk dat de vijf van het oude bluesnummer 'Wang Dang Doodle' een swingende rockversie hebben gemaakt. Het is duidelijk: liefhebbers van bands als Deep Purple, Led Zeppelin en Peter Green's Fleetwood Mac kunnen een Nederlandse blues-rockband aan hun favorieten toevoegen.

Wie had het geniale idee om 'Wang Dang Doodle' als single uit te brengen? Die eer gaat naar Jaap Eggermont, ex-drummer van Golden Earrings en sinds 1968 producer van Livin' Blues. In de tweede helft van 1970 is de band regelmatig met hem in de studio te vinden voor opnames voor de tweede LP van de groep. Ze zetten onder meer het nummer 'Wang Dang Doodle' op de band. Willie Dixon schreef het in 1951 voor Howlin' Wolf. Die nam het pas in 1960 op voor Chess Records, het befaamde blueslabel uit Chicago. In 1965 scoort de zwarte zangeres Koko Taylor er een hit mee. Livin' Blues maakt van het nummer een bluesrockversie. Zanger Nicko vindt het leuk om er voor een deel een eigen tekst van te maken. Zo zingt hij bijvoorbeeld niet 'tell Razor Tootin' Jim', maar 'tell Teddy Rainy Face'. Teddy Rainy Face is Ted Oberg, die het volgens Nicko 'even niet zag zitten'. De versie van Livin' Blues duurt ruim vijf minuten. Zonder overleg met de bandleden creëert Eggermont er een singleversie van minder dan drie minuten van. Na enige protesten geuit te hebben tegen deze 'verminking' van de song, gaan de bandleden toch met Eggermont akkoord met het uitbrengen van de verkorte versie.

Diskjockey Tineke van Radio Veronica, liefhebber van de betere rockbands, maakt er haar persoonlijke hit-tip van in december 1970. Productiemaatschappij Red Bullet verzorgt de publiciteit voor Livin' Blues. Willem van Kooten, de voorman van Red Bullet, ook bekend als radiopresentator Joost den Draaijer, loopt de deur plat bij platenzaken, de radiostations en bij de omroepen in televisiestad Bussum. In december 1970 regelt hij een optreden van de band met 'Wang Dang Doodle' in het veelbekeken NCRV-programma *Eddy, Ready, Go!* van diskjockey Eddy Becker. Op het moment dat de groep te zien is en het nummer start met de gitaarriff, wordt het beeld weggedraaid en begint het reclameblok voor het *Journal*. De jongens balen enorm en Willem heeft wat goed te maken. Hij weet de AVRO over te halen om een speciale promotiefilm voor *TopPop* te maken. Met sardonisch genoegen aanschouwt Willem later op televisie Livin' Blues in de vrieskou.

Op 2 januari 1971 komt 'Wang Dang Doodle' binnen op nummer 31 in de Top 40 en stijgt vervolgens naar nummer 20, dan naar 13 en de single belandt op 23 januari uiteindelijk op nummer 10. Niet alleen het 45-toeren-plaatje is een succes geworden, maar ook de in december 1970 uitgebrachte LP *Wang Dang Doodle* verkoopt goed. De groep krijgt veel aandacht in de popbladen, maar ook in kranten en populaire tijdschriften als *Panorama*. Livin' Blues behoort nu bij de top van de Nederlandse rockbands. Maar was dat al bij de oprichting van de formatie, eind 1966, te voorspellen?

We starten daarom bij het begin en zullen het verhaal van Livin' Blues tot aan het einde in 1980 volgen. In 1974 is het afgelopen met de eerste bezetting van de groep en scheiden de wegen zich van Nicko Christiansen, John Lagrand en Ted Oberg, de drie muzikaal meest bepalende leden van de band. Oberg gaat verder met John Frederiksz, die de nieuwe zanger van de groep wordt. Deze tweede formatie van Livin' Blues richt zich meer op melodieuze rock en minder op de blues. In 1979 stopt deze versie van de band. In het daaropvolgende jaar proberen Ted en Nicko het nog een keer samen, maar dat is geen succes. Het betekent het einde van Livin' Blues.

De tachtiger jaren in Nederland beginnen met de zegetocht van Doe Maar en de opmars van de Nederlandstalige popmuziek. Het tijdperk van de succesvolle Hollandse popgroepen uit de sixties en seventies is dan definitief voorbij. Ted zet zijn rockcarrière in de stop-stand en Nicko probeert nieuwe wegen te zoeken in de muziek, hetgeen in eerste instantie niet meevalt. In het laatste hoofdstuk van het boek gaan we naar de tweede helft van de negentiger jaren. Dan ontstaat er in Nederland weer interesse voor de blues en komt Ted Oberg terug op de bühne met zijn band 'Oberg'. Hij speelt de blues als vanouds, maar wil absoluut geen reünie van Livin' Blues. Nicko zal met gitarist Loek van der Knaap in New Livin' Blues en later in Livin' Blues Xperience de bluesrock weer op de agenda zetten. Met nieuwe nummers en ja, ook met de klassieker 'Wang Dang Doodle'. Want 'Wang Dang Doodle' zal door iedereen blijvend met Livin' Blues geassocieerd worden. Zelfs Ted laat zich overhalen om deze grote hit van Livin' Blues op het repertoire van zijn band Oberg te zetten.

Livin' Blues was naast Cuby + Blizzards de bekendste Nederlandse bluesband in de jaren zestig en zeventig. Maar eveneens genoot de formatie internationale bekendheid. Door de stevige sound werd de groep ook populair bij de rockliefhebbers. Het grote publiek bereikten ze door hun hits 'Wang Dang Doodle', 'L. B. Boogie' en 'Boogie Woogie Woman'. Als zoveel Nederlandse bands had Livin' Blues te lijden van talloze groepswisselingen. Met name een drummer met zitvlees bleek moeilijk te vinden. Zo wisselde de band wel tien keer van slagwerker, waarvan Cesar Zuiderwijk de bekendste is. Slechts één constant groepslid telde Livin' Blues: meestersgitarist Ted Oberg.

Het management van de groep was veertien jaar in handen van de moeder van de gitarist, een unicum in de Nederlandse popmuziek.

Dankzij de medewerking van de bandleden, worden nu voor het eerst de turbulente en succesvolle jaren van Livin' Blues, maar ook de interne problemen, zonder restricties beschreven in deze biografie.

Loek Dekker (1957) is historicus. Zijn belangstelling geldt de politieke en culturele geschiedenis van de jaren zestig en zeventig. Hij publiceert tevens op het gebied van de Napoleontische tijd en de Tweede Wereldoorlog in Nederland.

